

VETO

HET BLAD VAN DE ALGEMENE
STUDENTENRAAD VAN LEUVEN

VEERTIENDAAGS TIJDSCHRIFT

V.O. A. DEMIT
e. van evenstraat 20
3000 Leuven

JAARGANG 5 nr. 6

18 december 1978

REDAKTIE & ADMINISTRATIE

T. STUC - E. VAN EVENSTRAAT 20
3000 LEUVEN
tel. 016/22.44.36

editoriaal

Woensdag 6 december, 18u.

Een regelmatige klante passeert met een dagelijkse schotel aan de kassa van Alma. Vraagt de kassierster haar of ze 's middags geweest is, bij 't koud buffet. Na een negatief antwoord van de klante informeert deze hoe het dan was geweest.

"Prachtig", replikeert de kassierster, "je hebt echt iets gemist; 't was héél schoon."

Het gesprek evolueerde niet in de richting of het ook lekker was geweest. Maar dat bleek dan, in gesprekken met andere klanten, inderdaad het geval te zijn geweest; al dan niet met de aanvulling: "Voor den Alma toch"...

Na 25 jaar Alma is die laatste opmerking wel kenmerkend voor de houding van de studenten ten opzichte van de restaurants.

Het latend enthousiasme en de toeloop die Alma bij haar opening in 1954 vanwege de studenten kende, is er niet meer. "De maandelijke overzichten van de evolutie van de maaltijden in de restaurants tonen aan dat het aantal klanten gestaadig afneemt" (J. Bauwens in Veto IV, 3); maar dat aantal is op dit ogenblik toch nog goed voor een 40 à 50.000 maaltijden per maand in alle studentenrestaurants (Alma's, Sedes, Meisjescentrum...).

En mogelijk stijgt dat aantal deze maand wel, gezien de speciale activiteiten.

Er wordt trouwens stilletjes met de gedachte gespeeld om dergelijke initiatieven in de toekomst te herhalen.

Eén van de mogelijkheden om de Alma aantrekkelijker te maken.

Aantrekkelijker. Waarom?

Om er optuwend een financieel gezond lopend bedrijfje van te maken?

Of om de Alma, met subsidies en de hele financiële ondersteuning, dichterbij haar opzet als kollektieve voorziening te brengen?

Of...?

Sinds de Alma tussen haar 20ste en 25ste jaar in moeilijk vaarwater is gekomen (afnemende belang-

stelling, prijsverhogingen, toenemende subsidiëring), zijn de discussies binnen het studentemilie over het nut van deze instelling op gang gekomen.

Waar de studenten in '54 het Alma-initiatief eensgezind toejuichten, waren de polemieken over de Alma in '78 bijvoorbeeld niet van de lucht; KVHV liet in een brochure blijken dat er andere mogelijkheden waren voor goedkope maaltijden, terwijl Sociale Raad (onafhankelijk van de KVHV-brochure) via een enquête de rol van de Alma in de democratisering van het hoger onderwijs aantoonde.

Telkens waren het de prijsverhogingen die het vuur aan de lont staken (dat vind je trouwens ook terug in de brochures die rond bepaalde problemen verschenen in de afgelopen jaren, en waarin wel ergens een hoofdstukje Alma opgenomen was).

Hoewel minder gepassioneerd, is de Alma een discussiepoint gebleven.

Niet alleen bij de studenten, maar ook binnen de beheersorganen van Studentenvoorzieningen. In het vermelde Veto-nummer ochtete de directeur van Studentenvoorzieningen enkele mogelijkheden voor de toekomst van de Alma.

Een concreet detailresultaat hiervan is de verfraaiing van de restaurants.

Dit wijst er al op dat men nog niet van plan is de Alma als instelling op te doeken; dat het geloof blijft bestaan dat de Alma een element is op de democratiseringsaan.

Misochien is het moeilijk te omschrijven waarin precies de waarde van een Alma-initiatief ligt. De heer G. Mangelschots, die eerst als student en later als directeur van de Alma, de hele evolutie ervan heeft meegemaakt, legt in volgend nummer uit wat de moeilijkheden en verdiensten zijn van deze kollektieve voorziening.

Maar wel kan ieder voor zich concreet uitmaken wat het voor hem/haar en voor de studenten als groep zou betekenen als de Alma niet zou bestaan.

'T IS GOED TERUG TE KIJKEN OP DE AKTIE VOOR WE MET VAKANTIE GAAN

Tijdens een betoging op het hoogtepunt van de actie tegen de 10.000 hoorde ik iemand het volgende skanderen: "Mei '68 - oktober '78". Hoewel je de studentenbetoging van vandaag nogal moeilijk gelijk kunt stellen met wat ze in de laatste jaren van '60 was, schuilt er toch wel een greintje waarheid achter deze slogan. Inderdaad, sinds enkele jaren zag men niet meer zoveel studenten algemene vergaderingen bijwonen en in spontane of georganiseerde betogingen opstappen.

WAT VOORAFGING

Vorig academiejear, april '78, poogde de minister van Nationale Opvoeding in de programmawet de studiebeurzen af te schaffen. Langs Vlaamse zijde werd deze maatregel, dankzij een kort maar hevig protest - en niet alleen van de kant van de studenten - uit de programmawet gelicht en doorgevoerd naar de Cultuurraad. Daar besloot men dat er dit academiejear 4.052 beurzen minder toegelaten zullen worden in vergelijking met vorig jaar. Aan Waalse zijde werd dit recht op studietoelagen afgeschafte vanaf de licenties en vervangen door een systeem van leningen.

Enkele maanden later kwam de regering reeds opdagen met een andere wet, de "wet van 5 augustus 1978, houdende de economische en budgettaire hervormingen", beter gekend

en vergeet niet "dank u" te zeggen aan de Heer Minister voor die enkele maanden stilte!

["Schampet" - Gort]

als de anti-krisiswet (zie hiervoor Veto V, 1). De druppel die de emmer doet overlopen is echter het KB van 31 augustus '78. Daarin staat dat het inschrijvingsgeld voor niet-beursstudenten voortaan 10.000 fr zal bedragen en dat de groei van de werkings-toelagen voor de uniefs tot 5% wordt beperkt, terwijl een normale indexering een groei van 10 à 12% tot gevolg zou hebben.

NU IS HET GENOEG

Uiteraard konden de studenten zich bij deze maatregelen niet neerleggen en het protest liet dan ook niet op zich wachten. Stemmen van duizenden studenten uitten zich tegen de 10.000 en voor de democratisering van het onderwijs.

Het begon al in september: boycot van de inschrijvingen, en op 20 september de bezetting van een vergadering van de Hoge Raad voor Studietoelagen door een 30-tal studenten.

Bij de opening van het academiejear in de Grote Aula vaert rektor De Somer in z'n speech nogal hevig uit tegen de regering, zodat de eveneens aanwezige staatssekretaris M. Eyskens slechts kon grijnzen. Er werden toen ook spandoeken ontrolt met de slogans: "Neen aan de 10.000", "Neen aan de volmachten" en "Verdere democratisering van het onderwijs".

In Gent, Brussel en Kortrijk zit men ook niet stil en worden prik-acties uitgevoerd. Op 5 oktober wordt aan de VUB op een algemene vergadering van meer dan 1100 mensen een staking uitgeroepen die ook nog tijdens de tweede week doorging.

Aan de KULeuven gaan op 10 oktober in de meeste fakulteiten volksvergaderingen door. In W & L komen 800 studenten opdagen, in Rechten 500, Sportkot 500, VTK 600 en in Landbouw 185. Sinds jaren zag men niet meer zoveel geïnteresseerden

op de algemene vergaderingen. De volgende ordewoorden werden in de meeste fakulteiten dan ook door een grote meerderheid aanvaard. - intrekking van de 10.000 - verbetering van het beurzenstelsel - democratisering van het onderwijs op alle niveaus - intrekking van de volmachten - behoud van de werkings-toelagen - behoud van de werkingsgenheid - NUHO - unief: gelijk sociaal statuut - enz.

Heel wat fakulteiten stemden voor een staking op 12 oktober, de dag van de eerste nationale betoging in Brussel.

Onmiddellijk na de volksvergaderingen vond er een prik-actie in 't centrum van Leuven plaats: rond de 1300 studenten wandelden tijdens de spitsuren door de Bond en langs de Hallen, waar een korte sit-in werd gehouden. "t Is maar een begin, wij gaan door met de strijd" was een veelgehoorde slogan. En inderdaad, 't was maar een begin. Woensdag en donderdag werd vooral in de grootste fakulteiten gestaakt.

Donderdag 12 oktober was dan eindelijk de grote dag aangebroken: de nationale betoging. Uit Leuven werden twee speciale treinen ingelegd voor 1600 mensen, terwijl het Sportkot met 800 man naar Brussel fietste.

vervolg: p.2

10000 TEGEN 10000

Om 14.30u stroomden ongeveer 12000 studenten tesamen op het Rogierplein. De pers, waarvan we reeds lang wisten dat ze zeker niet aan onze zijde staat, maakte gewag van 7000 manifestanten. Het werd een zonnige en studentikoze betoging, doch op het einde, tijdens een nogal duister moment, voerde de rijkswacht te paard een charge uit met als resultaat een 40-tal opgepakte en één zwaargewonde. Terug in Leuven begon dan ook een

spontane manifestatie door de Bond tegen het agressieve optreden van de rijkswacht. Dezelfde dag, om 22u, verzamelden zich meer dan 400 studenten aan Alma I voor een avondwandeling langs verschillende cafés in het centrum, waardoor de stoet uitgroeide tot een kleine 1000 man. De betoging eindigde voor de rijkswachtkazerne, waar de "ordediensten" heel snel naar de traangasgranaten grepen om de menigte uiteen te drijven.

DE DERDE WEEK

Die week werden weer bijna overal algemene vergaderingen gehouden, terwijl de talrijke aktiekomitees mobiliseerden voor de regionale betoging van 19 oktober. Allen gemotiveerd tegen de regeringsmaatregelen, vertrokken 2500 Leuvense studenten van het Ladeuzeplein voor een wandeling door de belangrijkste straten van de stad. En er was veel ambiance! Onmiddellijk na de betoging, maar helemaal los ervan, werd de Grote Bib bezet, die gedurende meer dan een week als aktiecentrum dienst deed en waar o.a. een Centraal Aktiekomitee van rond de 200 geïn-

teresseerden doorging.

Woensdag 25 oktober werd uitgeroepen tot de volgende nationale aktiedag. Die namiddag betoogden we op uitnodiging van het ACOO-onderwijs van Antwerpen, wat dus een primair was voor de aktie tegen de 10.000. De studenten stapten op achter hun eigen eisen, maar tenminste één eis was gemeenschappelijk voor studenten en personeel: behoud van de werkgelegenheid. De studentenbeweging heeft altijd al naar bondgenoten gezocht, want alleen staan we niet sterk genoeg, zeker niet tegen de anti-krisiswet.

NOVEMBER

Reeds voor de korte vakantie van begin november, begon in de meeste fakulteiten een verruiming van het eisenpakket naar de anti-krisiswet toe. Het ordewoord "Krisiswet, nee - tewerkstelling, ja" kwam steeds meer naar voor.

Ondertussen werd in de jaren en tijdens algemene vergaderingen gemobiliseerd voor de volgende nationale betoging, die van 9 november. Want minister Ramaekers deed nog steeds alsof zijn neus bloede. Deze mobilisatie kende nu echter z'n diaptapunt in Leuven. Toch zag het Rogierplein op die zonnige herfstdag weer zo'n 5000 studenten waaronder ook personeelsdelegaties en afvaardigingen van het NUHO en sekondair onderwijs. Na het Allerheiligenvoerlot werd ook nog een leegstaand universiteitslokaal, de IESPO, in gebruik genomen, nadat de bezetting van de grote Bib werd opgeheven om

studenten die daar vaak iets moesten opzoeken niet teveel te storen.

De aktie lag in Leuven nu wel bijna stil, maar in andere centra, zoals Gent, kwam men geleidelijk aan tot een hoogtepunt. Heel wat CAK's en fakultaire aktiekomitees bereidden de mobilisatie voor de komende weken echter koortsachtig voor. De Mars op Brussel van 12 december krijgt immers de stempel van ultimatum aan de regering. Vlak voor de verkiezingen kan een massale betoging heel wat effect hebben.

Naar het voorbeeld van Luik en Brussel, bezetten een 80-tal studenten het rektorat in de Hallen op 27 november. Daar stellen we echter vast dat rektor De Somer de rijkswacht de opdracht geeft z'n bureau te doen ontruimen, wat eens te meer bewijst dat onze rektor een erg dubieuze houding aanneemt t.o.v. onze eisen. De bezet-

ting was immers begonnen om De Somer te dwingen tot burgerlijke ongehoorzaamheid door de tweede schijf van de 10.000 fr inschrij-

vingsgeld niet te innen. Rektor De Somer jongleert echter veel liever met woorden dan dat hij zelf overgaat tot daden.

GENT IN REP EN ROER

(foto: "Schampex" - Gent)

Tegelijkertijd komt Gent in rep en roer. Op woensdag 29 november wilden de studenten hun ongenoegen uiten door op straat te komen. Door een enorm machtsvertoon van de Gentse oproerpolitie besloten zij een algemene vergadering te houden in de Blandijn. Meer dan 1000 studenten besloten toch te betogen. Daarop chargeerde de politie in de betoging die zich in twee splitste en de universiteitsgebouwen binnen vluchtte. Nog voor iedereen bemoemen was, poogde de politie zich een toegang te verschaffen tot de Blandijn, waarop de studenten de rektor uitnodigden een A.V. bij te wonen en een standpunt in te nemen. Daar riep rektor Hoste zelf op om op woensdag 6 december door de Gentse straten te betogen. Toen ons hier in Leuven ook nog het bericht bereikte dat er in Gent een samenscholingsverbod uitgevaardigd was, besloot het CAK

op donderdagavond een solidariteitsbetoging met Gent te houden. Slechts met 300 man vertrokken, groeide de stoet geleidelijk aan om op het Ladeuzeplein bijna 1000 man te tellen. Onderweg werden talrijke verkiezingsaffiches, in het kader van de oproep van het nationaal aktiekomitee, afgetrokken of met verf beklad. Ook besloot men in Leuven om, parallel met Gent, op 6 december een regionale betoging te houden. In Gent werd die betoging een enorm succes: meer dan 3000 studenten, de rektor, 15 profen en 2 dekanen stapten gezamenlijk door de belangrijkste straten van de stad. In Leuven kwamen 500 mensen opdagen, wat enigszins verklaard kan worden door de laatstejijdige mobilisatie. Vaak hoorde slogans waren: "Nee aan de anti-krisiswet, 10.000 maal nee!", "Personeel - studenten: één strijd, één front" en "NUHO - unief: gelijk sociaal statuut".

MARS OP BRUSSEL

In de meeste fakulteiten werkt men nu aan de Mars op Brussel van 12 december. Reeds vijf fakulteiten hebben, vóór 8 december, de staking uitgeroepen op 12 december. Gent, Brussel, Luik en Leuven zijn reeds bereid deel te nemen aan deze mars. Bij het verschijnen van dit Veto-nummer zal iedereen reeds weten wat deze mars geworden is. In ieder geval kan men uit dit over-

zicht van twee maanden mobilisatie en aktie de betekenis van de aktie tegen de 10.000 afleiden, nl. dat na enkele jaren "stilte op de campus" bewezen is dat de studentenbeweging niet dood is, dat er nog altijd mogelijkheden zijn om de studenten in beweging te krijgen. Vooral is nu bewezen dat de student nog altijd bereid is om voor zijn rechten op te komen.

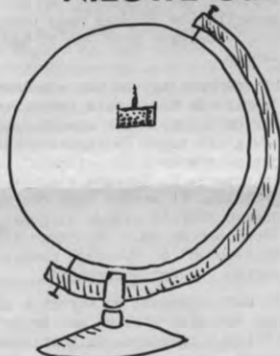
D.V.

NIEUWE START VOOR ISOL

Op donderdag 30 november was het feest in de Vesaliusstraat. De Internationale StudentenOrganisatie van Leuven (ISOL) opende er haar nieuwe ontmoetingsruimte voor vreemde (en Belgische) studenten.

Het feest begon om 16u, met de (traditionele) receptie, waarop o.a. aanwezig waren: vice-rektor Servotte, de heer Van Ermen van de Dienst Internationaal onthaal, de heer Bauwens, directeur Studentenvoorzieningen, de heer Van den Eeckhout en mevrouw De Coninck van ABOS, vertegenwoordigers van de verschillende studentenraden, en, last but not least, de buitenlandse studenten zelf.

Nadat de talrijke aanwezigen zich te goed hadden kunnen doen aan de Maleisische snacks, het (warm!) Nigeriaanse eten, de Hollandse kaas en de Belgische hapjes, gamen met een glaasje geestrijk of ander vocht, werden de "officiële" speeches gehouden. De sprekers werden ingeleid door Retnareo Pulakhandam, die voor de gelegenheid z'n nationale (Indische) klederdracht had aangetrokken.

Abiy Haiuu, voorzitter van ISOL, schetste de evolutie van de organisatie, vanaf het ontstaan in 1973 tot de nieuwe start in 1978. Hij onderscheidde drie fasen, nl. het enthousiaste begin, een tijdelijke neergang en een wedergeboorte. Tijdens de eerste periode, van de oprichting in 1973 tot het einde van het academiejaar '74-'75, was ISOL een kleine, maar enthousiast begroette en daarom bloeiende organisatie. Ze had een ontmoetings-

centrum in de Bogaardenstraat, dat bestond uit een bar, een keuken en een sekretariaat. De aktiviteiten spreidden zich uit over kontaktdiners, uitstapjes in binnen- en buitenland, optredens en het onthaal van de buitenlandse studenten in Leuven. Er waren nochtans vele problemen. Eén daarvan was, zoals altijd, het geld! Daarom werden er in 1974 subsidies aangevraagd bij ABOS. Dat dit niet van een leien denkje loopt, weet iedereen: pas zo'n drie jaar later zou ISOL hiervan kunnen genieten! Een tweede probleem, dat gedeeltelijk uit het eerste voortvloeyde, was het feit dat de organisatie door vrijwilligers geleid werd, met al de nadelen vandien (gebrek aan mankracht, aan interesse, enz). Bovendien was het centrum in de Bogaardenstraat echt te klein om degelijk te kunnen functioneren.

Grotendeels ten gevolge van deze problemen stagneerde de werking van de organisatie vanaf '75. In vergelijking met de franstalige tegenhanger, de CIEE, was ISOL

den eind '76-'77 uit Leuven weggetrokken, was er dan ook geen degelijke organisatie voor buitenlandse studenten meer. ISOL was te zwak.

Met de start van het academiejaar '77-'78 probeerde het nieuwe uitvoerend comité van vreemde studenten in Leuven daar iets aan te doen. De subsidies van ABOS werden uiteindelijk ter beschikking gesteld, zodat een part-time vrijgestelde kon aangeworven worden en de permanentie kon verzekerd worden. Bovendien beloofde de universiteit de zo nodige uitbreiding aan infrastructuur. In afwachting van de definitieve huisvesting, werd ISOL voor één jaar overgebracht naar 't Stuc. Bij het begin van dit academiejaar kreeg de organisatie dan eindelijk zijn definitieve bestemming, nl. aan de Vesaliusstraat 34. Daar beschikt ISOL nu over een ruim, mooi ontmoetingscentrum (deels bar, deels rekreatieruimte met o.a. pingpongtafels), een vergaderzaal en een kantoor. Na vijf jaar werking kan ISOL dan eindelijk op een degelijke manier

vervolg: p.3

IRAN: RIJP VOOR DEMOKRATIE

Aansluitend bij het beschouwend artikel in Veto nr. 5, volgt nu een interview met enkele Iraanse studenten, die in België verblijven. Deze studenten zijn lid van de Confederatie van Iraanse Studenten (CIS); zij verwoorden dan ook de mening van deze vereniging.

VETO: Hoe verklaart u dat de opstand tegen de sjah er net nu gekomen is? Heeft dit misschien iets te maken met de druk die Carter op de sjah uitgeoefend heeft om meer te liberaliseren?

CIS: De grote volksoptand is niet plots losgebroken. Al lange tijd vecht het Iraanse volk in stilte tegen het regime en zijn repressie. Daarom zijn er ook tienduizenden politieke gevangenen. Sinds de laatste acht maanden hebben verschillende klassen en sociale lagen zich georganiseerd. Zo verschenen de kring van schrijvers, het Iraans Komitee voor de Rechten van de Mens... Er is ook een hongerstaking geweest van de politieke gevangenen. Langzamerhand is deze beweging

VETO: Zijn er kommunistische of Palestijnse krachten in het spel?

CIS: Het regime van de sjah tracht zich ten aanzien van de wereldopinie te verantwoorden door de schuld naar de kommunisten en de Palestijnen te schui-

uitgegroeid tot een explosie: de haat tegen het regime had zich gedurende vele jaren opgehoopt. Nu brak deze los in betogingen en stakingen voor economische, sociale en politieke eisen. Deze verlamden het regime. Alles wat het regime deed - betrof het nu de repressie of de beloofde hervormingen - keerde zich tegen zijn eigen verstand. Het doel van onze strijd is een einde te maken aan de macht van de buitenlandse mogendheden, de levensomstandigheden van de bevolking te verbeteren en een vrije democratie te bekomen.

ven. Maar dit is belachelijk en toont slechts de onmacht van het regime tegenover een brede volke beweging.

VETO: De sjah wil liberaliseren en geleidelijk tot een democratische staatsvorm komen. Wat denkt u daarvan?

CIS: Sinds de jaren vijftig dat deze dynastie aan de macht is heeft ze steeds geregeerd met repressie. Nadat de sjah in 1953 met de hulp van de CIA van de ondergang kon gered worden, heeft het regime de repressie beklamtoond. Ik begrijp niet hoe men vandaag kan zeggen dat de sjah en zijn regime naar een democratie wil buigen. Op "Zwarte Vrijdag" (8 sept. '78) werden tussen de 6 à 8.000 personen door het regime op straat gedood. Nochtans hielden ze een vredelievende

de betoging. De sjah kondigde de krijgswet af, wat tegen de grondwet is. Dit alles, plus het aanstellen van een militair bewind, toont aan dat het regime de repressie vergroot. Een fascistisch regime kan niet zomaar in een democratisch regime omgevormd worden. Het regime beweert dat het meer vrijheden wil toestaan, dat Iran een vrij land is dat je kan vergelijken met Zweden en Noorwegen maar ondertussen wordt er lustig op los gemoord.

VETO: Hoe staat u als vrouw tegenover de moderne hervormingen van de sjah insake de gelijkgeschakeling van man en vrouw (bv. het toelaten van vrouwen in het Iraanse parlement en het niet verplicht maken dragen van de sluier), daar waar Khomeini een eerder conservatieve houding inneemt?

CIS: Alles wat men positief noemt voor het regime is pure demagogie. Zelfs indien de sjah een vrouw een ministeriële rol zou toebedelen, dan kan dit het lijden van de Iranese vrouwen niet verbergen. Niet alleen voor de vrouw maar ook voor de man bestaat er geen

vrijheid in Iran. Neem bv. de agrarische hervorming van de sjah, de zogenaamde Witte Revolutie, deze was met de hulp van de CIA opgezet om de landelijke bevolking tot kalme te brengen. In werkelijkheid heeft deze hervorming de bestaande toestand nog verslechterd. Duizenden en duizen-

den boeren verlieten de akkers bij gebrek aan materiaal en financiële middelen en door de schulden die ze hadden bij banken en kooperatieven. Zij emi-

greerden naar de grote steden om de grote massa's werklozen te vervoegen en ze gingen leven in de bidonvilles.

VETO: Hoe verklaart u de sterke positie van de religieuzen in uw land? Hoe verhouden ze zich ten opzichte van het regime?

CIS: De religieuze progressieven hebben tijdens de tachtig jaren van deze eeuw steeds een belangrijke rol gespeeld bij de verschillende politieke bewegingen. Denken we maar aan de grondwetsvorming of aan de opstand van Tambacone, waarbij de religieuze leiders zich samen met het volk verzetten tegen de Engelse kolonialisten. Zoals overal ter wereld heeft ook hier het totalitaire regime de godsdienst gebruikt om de bevolking uit te buiten. De fanatieke religieuzen werden als het ware door het regime gemanipuleerd. In feite bevonden de meest fanatieke religieuzen en de meest reactionaire partijen zich in Iran aan de kant van de sjah. Maar nu zijn er ook religieuze

progressieven die omwille van hun strijd tegen het regime doorgemarteld werden. Vandaag is er Ayatollah Khomeini die zich zeer dicht bij het Nationale Front aansluit. Hij wil het vertrek van de sjah en steunt de strijd van het volk.

VETO: Welke rol speelt de studentenbeweging in deze strijd?

CIS: De universiteiten zijn één van de plaatsen waar het sterke ongenoegen tegen het regime zich uitte. Het regime heeft steeds geprobeerd de krachten die daar werkzaam waren het zwijgen op te leggen. Het infiltreert

de SAVAK-agenten tussen de studenten, het annuleerde academiejaren, enz. Reeds 25 jaar lang worden honderden studenten en intellectuelen gedood om hun strijd tegen het regime.

VETO: Hoe ziet het onderwijs eruit in Iran? Kan iedereen studeren?

CIS: 75% van de Iraanse bevolking is analfabeet. Bovendien zijn vele jongeren en zelfs kinderen verplicht te werken om in hun levensonderhoud te kunnen voorzien. Het is dan ook begrijpelijk dat in zulke situatie weligen de kans hebben om lagere

en sekundaire studies te volgen. Nochtans bestaat de universiteitsbevolking uit verschillende sociale lagen. Wel is er slechts een beperkt aantal universiteiten in Iran en een uiterst zware toelatingsproef.

VETO: Wat betekent voor u de aanstelling van het militaire bewind?

CIS: De sjah speelt in werkelijkheid met twee kaarten. Enerzijds praat hij van hervormingen; hij verklaart een oud-chef van de SAVAK en een oud-eerste minister aangehouden te hebben; hij belooft de lonen te verhogen. Anderzijds kondigt hij de krijgswet af, vermeerdert hij de repressie, vormt hij een militair bewind en laat hij Sanjabie en

Frouhar, leiders van het Nationaal Front, inreknen. In werkelijkheid wil de sjah tonen dat het leger hem steeds trouw blijft. Ondertussen mag men echter niet vergeten dat honderden officieren en soldaten geëxekuteerd werden omdat ze geweigerd hadden op het volk te schieten.

vervolg: p.4

vervolg van p.2

waar maken wat in de statuten van de vzw als doel naar voren gebracht wordt, nl. "de toenadering op cultureel en sociaal gebied tussen de buitenlandse studenten van de KUL te bevorderen, alsook een centrum voor dagelijks sociaal contact en integratie tussen genoemde studenten onderling, en tussen hen de de Belgische studenten en professoren te organiseren."

Abiy Hailu gaf enkele voorbeelden van activiteiten die door de organisatie op touw werden gezet om dit doel te kunnen bereiken: een praatgroep voor vreemde studenten die hun Nederlands willen oefenen, sportgroepen, uitstapjes, internationale feesten, en, natuurlijk, het openhouden van de bar (elke dag van 12 tot 02u). Tot slot van zijn toespraak vroeg hij de hulp en medewerking van iedereen. Het feit dat ISOL herboeren werd wil immers nog niet zeggen dat alles op rolletjes loopt. Hij waarschuwde ook de komende generatie van vreemde studenten dat er hen een hoop werk en een

grote verantwoordelijkheid te wachten staat.

De tweede spreker was vice-rector Servotte. Hij stipte het belang van dit nieuwe internationale ontmoetingscentrum aan. Het Vlaamse volk heeft immers doorheen de geschiedenis nooit veel internationale kontakten gehad. Een centrum als ISOL vormt dan ook een waardevolle bijdrage tot de verwezenlijking van een dergelijk contact.

De heer Van Ermen schetste daarna de groei van de buitenlandse aanwezigheid aan de KUL. Tot 1968 werd het buitenlandse aspect in hoofdzaak gedetermineerd door de Franstalige afdeling. Toen waren aan de KUL slechts 320 vreemde studenten ingeschreven, waarvan de helft Nederlanders en een vierde Indonesiërs. Hierin kwam stilaan verandering na de invoering van de Engelstalige programma's in de faculteit Godgeleerdheid en in het Hoger Instituut van Wijsbegeerte. Bovendien

begon het bestaande MBA-programma meer buitenlanders aan te trekken. Van bij de splitsing was de universiteit meer geïnteresseerd in het aantrekken van postgraduates dan van studenten van de 1ste en 2de cyclus. Voor het uitstippelen van een politiek tegenover de ontwikkelingslanden werd de Interfacultaire Read voor Ontwikkelingsamenwerking opgericht. Ten gevolge van deze veranderingen steeg het aantal buitenlandse studenten aan de KULeuven tot meer dan 800 in '71-'72. Vanaf dan kon men een andere evolutie konstateren. Ten gevolge van allerhande redenen liep de aanwezigheid van Nederlandse, Duitse en Indonesische studenten terug en groeide het aantal studenten uit de Filipijnen, Maleisië, India, Spanje, Zaire en Nigeria... Heden ten dage studeren in Leuven nog steeds meer dan 800 buitenlanders. Van 70 verschillende nationaliteiten! En dat is de reden waarom, volgens de heer Van Ermen, dit ontmoetingscentrum zo belangrijk is. ISOL is

een organisatie van en voor vreemde studenten, en de heer Van Ermen sprak de hoop uit dat deze bar een kruispunt zou worden voor al die verschillende nationaliteiten.

Na dit officiële gedeelte bleven de mensen nog lang napraten en verder kennismaken. Al bij al werd het een gezellige receptie met een heerlijk internationale sfeer.

Later op de avond werd dan een traditionele "Teedee" gegeven. Ook hier was er een grote toeloop. Het internationale publiek danste op de internationale muziek; en de sfeer was warempel dezelfde als die van de door zovelen betreunde Cercle-teedee's.

Op 30 november nam ISOL een nieuwe start. Alles wijst erop dat de organisatie een hoopvolle toekomst tegemoet gaat. Heb je geen zin om mee te doen????

ISOL

vervolg van p.3

VETO: Zou u ons een beschrijving kunnen geven van de rol die Iran speelt op wereldvlak?

CIS: Iran is niet alleen belangrijk omwille van zijn olie; het bezit ook andere natuurlijke rijkdommen als koper, ijzer en uranium. Maar misschien wel het belangrijkste is zijn strategische positie en de rol van rijkswachter die het huidige regime speelt.

Het huidige regime verkoopt onze bodemschatten. Met de opbrengsten worden gesofistikeerde wapens aangekocht die dienen voor de bescherming van het regime tegen het volk en voor het behouden van de rijkswachtersrol in het

gebied. De verkoop van petroleum draagt dus niet bij tot de economische ontwikkeling van ons land. Dit verklaart dan ook de zwakke economische positie van Iran. Naast de petroleumindustrie zijn er slechts enkele montagefabrieken. De situatie in de landbouwsector is niet veel beter. Maar het ergst van al is wel het bestaan van het regime zelf dat volledig ten dienste staat van het US-imperialisme, dat ons volk en onze rijkdommen ver-scheurt.

VETO: Hoe ziet u de aanwezigheid van de US in uw land?

CIS: Na de staatsgreep werd het aantal Amerikaanse krijgskundigen in Iran opgevoerd. Momenteel zijn er 40.000 Amerikanen in Iran. De taak van de militaire deskundigen bestaat er in het leger te oefenen en te controleren. Zo kon het Iranese leger uitgroeien tot het vijfde grootste van de wereld. Na hun negatieve ervaring in Vietnam

werd het de Amerikanen duidelijk dat het moeilijk zou zijn hun troepen in diverse landen te behouden. Daarom vormden ze in Iran met ons geld en de hulp van het regime het huidige leger. Dit enerzijds om het bestaan van het regime te vrijwaren en hun eigen belangen in Iran te verdedigen, anderzijds om de 1.800 km lange grens met de USSR te bewaken.

VETO: Welke rol speelt Iran ten aanzien van de US, Europa en de USSR?

CIS: De relatie tussen de Amerikaanse imperialisten en het Iranese volk is er één van meester en slaaf. De Amerikanen willen kost wat kost hun enorme belangen in Iran gaaf houden. Naast de US zijn er nog andere landen die in Iran voet aan wal willen krijgen. Zo is er Frankrijk dat spijs de heftige oppositie van de Franse bevolking zijn nukleair programma in Iran toch wil doordrukken. Het Iranese volk wil wel economische, kul-

turele en andere contacten met andere landen, maar het wil zich niet langer laten uitbuiten door de Westerse regimes. Wat de USSR betreft, ook zij trachten zich een weg te banen in Iran. Door een akkoord afgesloten met het huidige regime ontroven ze ons gas. Om het even welke mogendheid die zich in ons land als imperialistisch aandient zal onze vijand zijn. Het Iranese volk wil zijn vrijheid en onafhankelijkheid.

VETO: Als de sjah wegvalt zou het land wel eens in een grote chaos kunnen terechtkomen aangezien men beweert dat de huidige oppositie niet in staat zou zijn een regering op de been te helpen. Wat denkt u hierover?

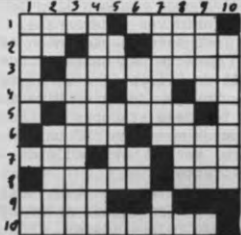
CIS: Het is het regime van de sjah dat de grote chaos voorstelt. Een fascist met een regime dat geleid wordt door agenten van de CIA kan geen vooruitgang boeken. Het Iranese volk zelf heeft nog nooit - behalve onder Mossadegh - het bewind in handen gehad. Tijdens de korte periode onder Mossadegh hebben de Iranenzen getoond dat ze opgewassen waren tegen het buitenlandse imperialisme en waardig hun vrijheid te dragen. Maar natuurlijk heeft het regime van de sjah steeds beweerd dat het Ira-

nese volk ongedisciplineerd was en niet waard in vrijheid te leven. Vrijheid stond voor het regime gelijk met chaos. Maar onder Mossadegh heeft ons land tijdens twee jaar geen olie kunnen verkopen door de economische boycot van het buitenland en toch zijn we overeind gebleven. We menen dat het Iranese volk de macht moet hebben om over zijn heden en zijn toekomst te beslissen. De Iranenzen zijn net als andere volkeren rijp om die taak op hun schouders te nemen.

29.11.78
M.C.

HORIZONTAAL

1. laatste schepsel - moeder 2. scherp van een mes - achter - staatsgreep 3. één van de Driekoningen 4. snijwonde - uiterste termijn 5. Frans lidwoord 6. lid van TV-poppenshow 7. Klein-Oudergemse Werkers Unie - Madrileense voetbalploeg 8. noord-oosten - Engelse leugen 9. omvangrijke - "Sing if you're glad to be" 9. edel 10. laatste wilsbeschikking.

KRUISWOORDEN

VERTIKAAL

1. Latijnse eetzaal - heeft gegeten 2. Europese Gemeenschap - troep dieren 3. herinneringen 4. bevoren regenval - koninklijke Luchtroepen 5. alles - kortgeknipte muziekbeweging 6. Wereldbeker - uile-roep 7. na - beperkte eenheid - 8. Franse mij - estafette 9. Amerikaanse negermuziek - alles in alles 10. de "king" van de rock 'n roll, Elvis -

da's Latijn

de factis hominibusque

Het kan dit academiejaar niet op met de verjaardagen. • De faculteit Landbouw sluit deze week de viering van haar honderdjarig bestaan af. We zijn dus een tetaje te laat. • Maar de Dienst voor Studie-Advies heeft er ook al 25 jaar op zitten. • Als dat zo verder gaat, maken we van Veto op slag een verjaardagskalender. • Vierwerf hoera en proficiat voor de 2de verdieping van de Montstraat 24.

geloven werd hij, uit nauwer, uit de verkiesbare plaatsen gewipt op de CVP-kieslijsten. • Er gebeuren ook achterbakse truukjes in deze harde strijd.

In zijn verkiezingscampagne steunt prof. Leemans van harte zijn sekretaresse, omdat het toch zo'n goede sekretaresse is. • En uit pure erkentelijkheid prijst die sekretaresse haar baas bij het publiek aan omdat het toch zo'n goede baas is. • Er zijn ook nog tedere momenten in deze harde strijd.

Over de meisjestaudenten aan de KULeuven, niks dan goed. • Volgens de laatste inschrijvingsgegevens (vooreerst nog aan oud tarief) stijgt het aantal meisjes verhoudingsgewijs t.o.v. het aantal mannelijke studenten. • In absolute cijfers blijft het mannelijk geslacht de meerderheid behouden. • De Veront-ruste Moeders aan de haard mogen binnenkort hun tenten opslepen aan de Hallen.

Met de 4 ton stencilpapier per jaar, meenden we dat de ASR een goede plaats bleekde in de top 10 van de papierverwerkende nijverheid. • In de Hallen doen ze het beter: daar draaien ze er jaarlijks 50 ton door, wc-papier niet inbegrepen.

Georges Monard, tot vóór 17 december Limburgs parlementair, werd fulltime benoemd bij het Universitair Studiebureau. • Volgens de Beheerraad van de KULeuven omdat hij afziet van een parlementair mandaat. • Maar als we Humo mogen

Zelfs één van de 26 echte Sinterklasen - en nog wel een geëngageerde: merk de badge op de mijter - kon zich niet bedwingen. • Althans in de versie van de Gazet van Antwerpen zou hij zich vierklauwers op het 25-jarig koud buffet gestort hebben in de Alma, zoals de honderden studenten. • Deze uiterst serene heilige bewijst nog maar eens de Bildpraktijken van het Antwerps druksel.

Voor het nieuwe zwembad dat op 't Sportkot moet komen dringt de Raad van Beheer er op aan dat er een ervaren architect wordt aangesteld. • Waarschijnlijk behoorde de architecten die Campus Arenberg III en de Gasthuisberg zetten niet tot deze categorie.

OPGEPOETSTE PLAAT

Zowat om het halfjaar verlaat Kevin Coyne zijn woning in de kleurlingenwijk Briseton in Londen, steekt het Kanaal over en gaat hier bij ons de boer op, voorzien van ritmebanden, prehistorisch gitaarspel en een enorme persoonlijkheid. Hij schreeuwt dan op een gezond krankzinnige manier al zijn gevoelens en frustraties uit, legt zijn innerlijke belevenissen op zulke schrijnende manier bloot, dat zelfs analfabeten diep onder de indruk komen. En bijna evenveel keren reageert hij zich af op een schijf zwart vinyl.

Opnieuw zijn de ritmebanden van het optreden vervangen door een iets uitgebreidere maar nog steeds ritmische begeleiding voorzien van zijn eigen gitaar-hakwerk.

Zijn nieuwste, voorzien van een zelfgeschilperde en bij zijn zangstijl aanleunende hoes, is dan ook reeds nummer 10 in een reeks van allemaal hoogstaand LP-werk. Met "Millionaires and Teddy Bears" moet hij opknokken tegen de LP van het jaar, zijn eigen "Dynamite Daze" en zonder moeite slaagt hij erin die te benaderen.

En tegen die achtergrond gaat hij tekeer. Ditmaal zijn vooral vrouwen het onderwerp van zijn werkstukken. Aspecten van de man-vrouw liefdesverhouding legt hij bloot in "I'm just a man", "Let me be with you" en "Don't blame Mandy" waarin hij in een stukgelopen verhouding zijn mes culpa uitweest bijna. Eenzaamheid en de vrouw die moet optornen tegen de grootstad bezingt hij in "Little Miss Portobello" en "Wendy's Dream". En zijn visie op emancipatie mag "Merigold" in het daglicht stellen. Met weinig woorden en veel zeggingskracht als altijd houdt hij zich met mensen bezig in "People", "Pretty Park" en "The world is full of fools". En om iedereen nog eens duidelijk te maken dat hij best tevreden is met de manier waarop hij nu moet werken en hij het grote sukses dat velen hem toewensen mijdt als de pest, bezingt 'hij op een cynische manier de muziekjaset in "Having a party". Kevin Coyne zal altijd wel blijven wat hij is: het bij het grote publiek miskend genie die zingt met het hart op een tong die scherp is als een scheermes.

D.V.E.

maandag 18 december

FAK. WIJSBEGERTE EN LETTEREN, 4DE
VERDIEPING, 10-18u:
tentoonstelling: Hendrik Ibsen
inkom: gratis
(org. Fak. W & L)

STUDIEHUIS PATERS JEZUIETEN, HE-
VERLEE, 10u en 14u:
voordrachten in reeks: Tijdsge-
beuren als opvoedingsappel met
E. De Jonghe (sekr.-gen. Pax
Christi Intern.) en prof. Derk-
sen
inkom: gratis
(org. Depart. Pedagog. Wet.)

*T STUC, VERGADERZAAL, 20u:
vormingsvergadering
inkom: gratis
(org. S.J.W.)

VOORDRACHTZAAL STEDELIJKE AKADEMIE
20u:
openbare lezing: "het prana van
het Nieuwe Verbond"
inkom: gratis
(org. Rozekruisergenootschap)

*T STUC, ANIMATIEZAAL, 20.30u:
filmklub: "Metropolis"
inkom: 50/40
(org. Kultuurraad - zie Stuc-
voor-Stuc dec.)

ZAAL DER HALLEN, 22u:
fuif
inkom: 40/35 (voorverkoop)
(org. G.I.S.T.)

dinsdag 19 december

ISOL, BAR, 20u:
benefietfuif t.v.v. Libanese slacht-
offers
inkom: 40
(org. Univers. Gele Kruis)

GROTE AULA, 20.30u:
jazz: Art Blakey and the Jazz Messen-
gers
inkom: 150/100
(org. Kultuurraad - zie Stuc-voor-
Stuc, dec.)

AUDITORIUM K, CAMPUS ARENBERG III, HEVER-
LEE, 21u:
Filmforum Heverlee: "De Maagdenbron"
inkom: 40
(org. Heverlese kringen en Kultuurraad
- zie Stuc-voor-Stuc, dec.)

WOENSDAG 20 DECEMBER

ELKER-IK, 17.30u:
repetitie Rood Koor
(org. Rood Koor)

CONDERTZAAL LEMMENSINSTITUUT, 18.30u en
20.30u:
Kerstconcert door vokale en instrumen-
tale ensembles van Lemmensinstituut
inkom: 100/70 (studenten)
(org. Concertvereniging Lemmensinsti-
tuut)

*t STUC, VERGADERZAAL, 20u:
vormingsvergadering
inkom: vrij
(org. AIB-studentenkern)

*T STUC, ANIMATIEZAAL, 20.30u:
toneel: "Kaspar" door Julien Schoe-
naerts
inkom: 120/80
(org. Kultuurraad - zie Stuc-voor-
Stuc, dec.)

GROTE AULA, 20.30u:
gesprek: "Eigen bijdrage van de kris-
tenen voor de bevrijding van de we-
reld" door prof. E. Schillebeeckx
inkom: gratis
(org. UP)

DONDERDAG 21 december

SEDES, TONEELZAAL, 20u:
repetitie volksdansen
deelname: 15/10
(org. De Kegelaer/Kultuurraad -
zie ommezijde)

*T STUC, ANIMATIEZAAL, 20u30:
kaberet: Legelendenkaberet
inkom: 80/60
(org. Kultuurraad - zie Stuc-voor-
Stuc, dec.)

ZONDAG 7 JANUARI

GOTISCHE ZAAL STADHUIS, 11u
zondagmiddagconcert: Aren-
bergkoor
inkom: 40/20 (CJP)
(org. Kulturele Dienst
Stad Leuven)

KERSOUWKE, 15u:
poppentheater: "Het sprook-
je" door Tjil Hasselt
inkom: 30/25 (CJP)
(org. Kulturele Dienst
Stad Leuven)

maandag 8 JANUARI

KULTUREEL CENTRUM LEUVEN, 20u:
openbare lezing: "Het levende
water van de H. Grael"
inkom: vrij
(org. Rozekruisergenootschap)

*T STUC, ANIMATIEZAAL, 20.30u:
filmklub: "M. Einse Stadt
sucht ein Mörder"
inkom: 50/40
(org. Kultuurraad - zie Stuc-
voor-Stuc, jan.)

zondag 24/12

O.L.VROUWKERK, 22u:
Kerstnachtviering
(org. UP)

maandag 25/12

O.L.VROUWKERK, 10u:
Kerstdagviering
(org. UP)

DINSDAG 9 JANUARI

ELCKER-IK, 20u:
reeks: "Ziekten van deze tijd":
kanker en roken
inkom: 50
(org. Gezondheidsraad Leuven -
Elcker-Ik-Leuven)

*T STUC, ANIMATIEZAAL, 20.30u:
klassieke en hedendaagse muziek
"Dans en variant" door Belgisch
bleaskwintet
inkom: 120/80
(org. Kultuurraad - zie Stuc-
voor-Stuc, jan.)

donderdag 4 januari

STADSSCHOUWBURG, 20u:
toneel: "Verschrikkelijk Ver-
standig"
inkom: 60/50 (CJP, TTT)
(org. ABW-Jongeren)

AKTIVITEITIPS

DE VIER MIDDENSTE BLADZIJDEN VAN VETO ZIJN SPECIAAL BEDOELD OM AKTIVITEITEN VAN ALLERLEI ORGANISATIES (KRINGEN, STUDENTENVERENIGINGEN, VORMINGSORGANISATIES, WERKGROEPEN,...) OP TE NEMEN, IN DE KALENDER WORDEN DEZE KORT KRONOLOGISCH OPGENOMEN, DE BUITENBLADZIJDEN WORDEN GERESERVEERD VOOR EEN WOORDJE UITLEG EN TOELICHTING OP DE AKTIVITEITEN (uiterste datum voor kopij: zie laatste pagina Veto)

VOLKSDANSEN MET "DE KEGELAAR"

Even voorstellen:
De Kegelaar = 1 volksgroep voor jonge mensen of mensen jong van hart. = altijd goed humeur, = gastvrijheid, = open voor iedereen, = niet alleen volksdansen, = ook weekends, wandelingen, St.Ni-klaesfeest, meizang, optredens, = lest but nog leest werkgroep van Kultuurraad.

Waarom nu voorstellen?
Na enkele maanden verhuizen van de ene zaal naar de andere hangar, hebben wij, Kegelaars, eindelijk een vast lokaal gevonden: de

zaal van de Sedes, Vlamingenstr. 87.

Voortaan
Voortaan dansen wij daar elke donderdagavond volks vanaf 20u. Zoals je hierboven reeds hebt kunnen lezen is iedereen welkom, jij dus ook.

Als je misschien akkordeon, viool, banjo, klarinet, fagot, tuba, kontrabas of wat dan ook speelt, breng dan ook je instrument mee. We verwachten jou, je vrienden en vriendinnen.

namens De Kegelaar
Bert

KVS-BROCHURE: "KATHOLIEK ONDERWIJS: KRISTELIJK OF SPECIFICITEIT?"

Deze brochure, met als ondertitel "Beschouwingen bij het specificiteitsdokument van het Katholiek Onderwijs", wordt door Kristenen voor het Socialisme eerdags uitgegeven.

Zopas werd door het ACV-onderwijscentrale gestart met de raadplegingen rond het nieuwe "Algemeen Reglement van het personeel van het katholiek onderwijs". In dit ontwerp wordt, net zoals in zijn voorganger van 1977, verwezen naar het document "Specificiteit van het Katholiek Onderwijs". Deze tekst verscheen voor het eerst in '75 en dook vorig jaar na een lange rustperiode plots weer op. Elk personeelslid van het katholiek onderwijs dat een aanwervingsovereenkomst en het algemeen reglement ondertekent, onderschrijft daardoor automatisch dit specificiteitsdokument.

Dit document moet sindsdien fungeren als uitwerking van het pedagogisch opzet van een onderwijs, gevestigd op het katholiek geloof. Dit heeft uiteraard te maken met de herhaalde pogingen van het katholiek onderwijs om haar eigen bestaan te verantwoorden. Het wil aantonen dat het naast de andere onderwijsnetten een eigen specifieke taak heeft. Of het daar met dit document in slaagt is zeer de vraag. De inhoud ervan is ontstellend vaag en onsamenhangend. Met heel

wat schijnvragen en -antwoorden wordt gepoogd de eigen machtspositie te legitimeren. Ideologisch is deze tekst enorm gevaarlijk, omdat hij een ernstige bedreiging inhoudt voor al wie in het katholiek onderwijs werkzaam is en niet beantwoordt aan de specificiteitsdoel.

Daarom vonden Kristenen voor het Socialisme het belangrijk dit document kritisch te lezen en te commentariëren. Als gelovigen kunnen wij immers niet dulden dat men denkt het geloof te moeten veilig stellen door een reglementering.

Deze commentaar beschouwen we zeker niet als definitief. Het wil een aanzet zijn tot een verdere analyse van en discussie over het feitelijk functioneren en ideologisch legitimeren van het katholiek onderwijs. Het is aanbevolen lektuur voor al wie met het katholiek onderwijs te maken had, nog heeft of zal hebben.

De tekst van het specificiteitsdokument hoeft men niet te bezitten of zelfs niet gelezen te hebben. De tekst ervan wordt naast de commentaar gepubliceerd.

In laatste instantie hadden we over dit document een gesprek met prof. E. Schillebeeckx, dat eveneens afgedrukt wordt.

De brochure telt 65 bladzijden en is tegen de prijs van 50 fr verkrijgbaar bij:

Kristenen voor het Socialisme
Maria-Theresiastraat 93
3000 LEUVEN
016/22.91.93

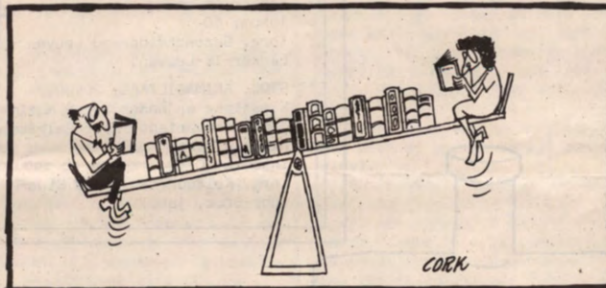
WEGWIJZER

AAN DE VETO-ABONNEES

Vanaf januari 1979 zal Veto voortaan gratis op 2.500 exemplaren verspreid worden. (het resultaat van de Veto-prijsvraag. Remember? De reden: zie Veto jg.4, nr.7.

Voor de abonnees betekent dit:
- u blijft uw nummer toegezonden krijgen - geen probleem.
- u krijgt uw abonnementsgeld terug; er wordt wel 20 fr afgehouden voor verzendingskosten. Indien u per overschrijving hebt betaald, wordt u dus 130 fr terug gestort.
Indien u cash betaald hebt, wordt wel gevraagd dat u even langskomt op het ASR-sekretariaat.

de ASR

KERSTVAKANTIEREGELING IN 'T STUC

Tussen 25 december en 7 januari is de volgende regeling voorzien:

VERGADERZALEN, ATELIERS, KANTOREN:
- zijn volledig gesloten op 25 en 26 december, en op 1 en 2 januari;
- tijdens de overige werkdagen zijn ze open tussen 9 en 18.30u (dus niet tot 23u zoals gewoonlijk).

BAR

blijft alle dagen tussen 12 en 02u open.
Op 1 januari gaat ze slechts vanaf 19u open.

a
drukkerij
a
c
c
o
uitgeverij
a

boekhandel
papierhandel
copiedienst

WAT IS ER VAN DE DEMOKRATISERING VAN HET ONDERWIJS?

(DEEL 4)

De "demokratisering van het onderwijs" heeft slechts bestaan uit het verlagen van de financiële drempel voor de toegang van het onderwijs. Sinds '70 (men lesse de extra-Veto, uitgedeeld aan de inschrijvingen in de Hallen) is men ook die democratisering aan het afbreken.

En wat men kon voorspellen gebeurde: het aantal kinderen uit minder-begoeede milieus aan de wrief verminderde.

Men kan stellen dat om gelijke financiële kansen te krijgen om onderwijs te volgen, dat onderwijs kosteloos moet zijn.

Voor het kosteloos onderwijs moet er geld zijn. Dus kunnen we ons afvragen: wie profiteert het meest van het (universitair) onderwijs (en onderzoek), waar zit het meeste geld, wordt iedereen gelijk getroffen door de crisis en, zoniet, wie wordt er het minst getroffen.

Dan is er nog het probleem van onrechtvaardige inkomens-verschillen, waarover we verderop nog een woordje zeggen.

KRISIS? EEN NIEUWE INDUSTRIËLE POLITIEK

De huidige wereldcrisis is bijzonder diep. Het economisch verval komt in al zijn vormen tot uiting: overproductie, ineenstorting van industriestakken, handelsoorlogen, economische stilstand en inflatie.

In België bevat het staatsarsenaal sinds '70 een wet die rijkelijke steun mogelijk maakt: de wet Leburton op de Economische Expansie.

Met milde hand zal de staat miljarden uitstrooien voor elke fase van het productieproces, vanaf onderzoek tot uitvoer. De staat zal een groot deel van het wetenschappelijk onderzoek voor de bedrijven zelf in handen nemen. De

staat zal bovendien kapitalen leveren onder vorm van aandelen om zoveel mogelijk het "risiko" uit te schakelen voor de industriëlen die willen uitbreiden. Dit is de hoofdtaak van de publieke holding. In het kader van het Plan Claes komt er een lading staats hulp voor de staalindustrie, bestemd voor rationalisaties en *alleen op die voorwaarde*. De staat zal de industriëlen van staal en textiel helpen om hun kapitalen terug te trekken uit "niet rendabele" installaties en bedrijven en hen daarna geld ter hand stellen om te investeren in "meerbewerkte fabrieken".

RATIONALISATIE: WERKLOOSHEID

"Kompetiviteitsverhoging impliceert vaak rationalisatie-investeringen."

"Inspanningen dienen geleverd te worden op het vlak van de ontwikkeling van het productieproces en van de minimalisering van de kostprijs (... door de verhoging van de produktiviteit, door de beperking van de loonkosten en algemene kosten)", aldus Claes.

Rationalisaties en produktiviteitsverhoging betekent eenzelfde

produktie met minder arbeiders, dus verhogen van de werkloosheid. Echter, werkloosheid brengt niet voor iedereen zorgen, want:

"De sterke produktiviteitsstijging in ons land is voor een deel ook toe te schrijven aan de grote werkloosheid waardoor de produktie per actief gebleven arbeider gemakkelijk kon worden opgevoerd", aldus Mark Eyskens op de Internationale Jaarbeurs, 10 september 1977.

11 MAAL BELASTINGSVRIJSTELLING

De regering heeft een speciale telefoondienst, "Invest-Info", in het leven geroepen omdat de patronen zelf geen zicht meer hadden op alle vrijstellingen, waarvoor ze gebruik kunnen maken. De "groene telefoon" van Invest-Info staat sindsdien roodgloeiend. Hij informeert de patronen over het volgende lijstje van belastingvrijstellingen:

1. vermindering van de belastbare winst wegens aanvullende investeringen gedurende het tweede semester van 1975.
2. idem wegens aanvullende investeringen gedurende het eerste semester van 1976.
3. vermindering of kwijtschelding van de solidariteitsbijdragen wegens aanvullende investeringen in 1976, 1977 en 1978.
4. volledige BTW-af trek op aanvullende investeringen in de tijdsperiode oktober 1976 - december 1977.
5. idem voor de periode januari - december 1978.

EEN VOORBEELD: 25 MILJARD

Om een voorbeeld te geven om welke bedragen het gaat, ontwikkelen we de 11de vorm van belastingvrijstelling.

Jaarlijks legt elke patroon een bepaald deel van zijn bedrijfs-winst opzij voor het afschrijven van zijn machines (zodat hij na 10 jaar nieuwe en modernere uitrusting kan kopen). Dit deel van de winst kan men dus af trekken van zijn belastingen.

Welnu: door bovenstaande wet mag de patroon doen alsof hij plots op 1 jaar het geheel van zijn uit-

6. idem voor arbeidsscheppende investeringen van januari - december 1978.

7. nieuw, veel ruimer opgevat stelsel van degressieve afschrijving voor de investeringen vanaf 1 januari 1977.

8. vrijstelling van roerende voorheffing voor leningen toegestaan door buitenlanders in maart - december 1977.

9. vrijstelling van vennootschapsbelasting voor beperkte dividenden aan nieuwe kapitalen in geld gestort in maart - december 1977.

10. vrijstelling van belasting voor meerwaarden behaald in maart - december 1977, als ze geïnvesteerd worden binnen de 3 jaar.

11. afschrijving aan 100 of 110% voor alle investeringen gedaan tussen maart 1977 en juni 1978.

(Lijst uit "De Standaard" van 12.11.77 en uit de toespraak van Geens.)

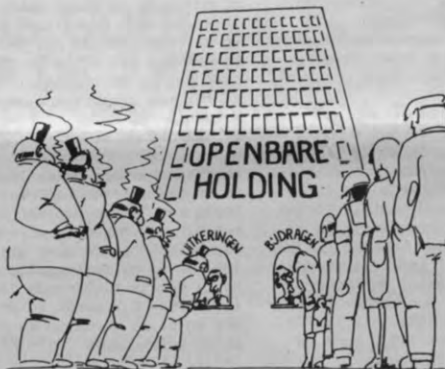
rustingen (100%) afschrijft, in plaats van, zoals in werkelijkheid op 5 of 10 jaar. Dit brengt hem natuurlijk een grote belastingvermindering op.

We citeren verder uit De Standaard van 18.2.78: "Maar waar de regering zo onnozel geweest was te denken dat die wet slechts 5 miljard zou kosten, blijkt nu dat heel België tegen 100 ten honderd aan het afschrijven is (...) Kortom, de nieuwe wet gaat niet 5 miljard, maar volgens de laatste 'schattingen' 25 miljard kosten."

EN VERDER ...

De crisiswet die op 17 augustus '78 in het Staatsblad verscheen, bevat allerlei belastingvrijstellingen en belastingaftrekken op winsten en dividenden en belastingvrije subsidiëring van investeringen.

In het kader van het plan Claes kende de regering in september nog gauw 2 miljard frank openbare kredieten toe aan de staalpatronen, voor o.a. "rationalisaties". Al bij al betekent dit dat sinds januari '77 13 miljard harde franken.

PRODUKTIE ...

In 1977 werd in België evenveel geproduceerd als in 1974, op het hoogtepunt van de conjunctuur. Maar diezelfde produktie gebeurt nu met 160.000 arbeiders minder!

De industriële produktie was in 1976 bijna driemaal zo hoog (2,7) als in 1948. Het aantal arbeiders bleef ongeveer gelijk en de arbeidsduur verminderde met 25%. Op één vierde minder arbeidstijd werd 300% méér geproduceerd (Tijdschrift Nationale Bank, dec. 1977).

In drie belangrijke sectoren gingen volgende werkplaatsen verloren tussen '73 en '78: 18.000 in de textiel

12.000 in de metaal
8.200 in de staal
(Jos Schoonbroodt in "La Cité" 8.8.'77).

Een deel door sluitingen, een ander deel door rationalisaties. La Cité leidt uit de statistieken af dat in die periode 160 à 170 miljoen arbeidsuren "uitgespaard" werden door rationalisaties. Dit komt volgens La Cité overeen met méér dan 80.000 arbeidsplaatsen.

Over bedragen, gestoken in nukleair onderzoek, bv. over goedkope energie voor bedrijven, over het gratis ter beschikking stellen van resultaten van onderzoek, zie VETO V,3.

... EN WINST

Ondanks de crisis maakt de industrie reuzewinsten:

"In 1976 stegen de netto-winsten met 45,8% en bereikten 66% van het niveau van '74 (een absoluut hoogtepunt)." (Weekberichten Kredietbank, 8 juli 1977)

"De cijfers voor de eerste maander van '77: bij 112 gepelde ondernemingen steeg de nettowinst gemiddeld met 40,9% tegenover '76. Bij 59 gepelde industriële ondernemingen: een gemiddelde stijging van 308,1%. Bij 8 distributie-ondernemingen: een gemiddelde stijging met 148,7%." (Weekberichten

Kredietbank, 23 september 1977)

"De groothandelsprizen van de industriële produkten in België zijn gemiddeld met 6% gestegen in 1978, terwijl de kostprijs van de lonen per geproduceerde eenheid ongeveer met 2% gedaald is, zodat bij verkoop op de binnenlandse markt, andere kostenverhogingen (in 't bijzonder de verhoging van de grondstoffenprijs met 13% en van de invoerprijs met 7%) gekompenseerd werden en de winstmarges zich hebben uitgebreid." (Weekberichten K.B., 8 juli '77)

KRISIS? BEZUINIGEN EN BESPAREN!

De crisiswet bevat in feite voor het grootste gedeelte besparingen en bezuinigingen voor de gewone mensen: op de pensioenen, in de sociale zekerheid, op de werkings-toelagen (en daarmee samengaand, verhoging van het inschrijvingsgeld aan unif en NUHO), verhoogde jacht op werklozen en gastarbeiders, beperking van het aantal lesuren in het secundair onderwijs.

Gevolg: de koopkracht loopt terug, waardoor de crisis juist erger wordt, de tewerkstelling van personeel aan de unif en van leeraars in het secundair onderwijs wordt bedreigd (in het secundair onderwijs verdwijnen 1.800 werkplaatsen).

(zie verder VETO V,1 en de brochure van het Komitee tegen de 10.000

over de crisiswet.)

Om de crisiswet aanvaardbaar te maken werd een absoluut pensioenplafond ingevoerd dat overeenstemt met 75% van een algemeen sekretaris of 65.000 fr per maand. De uitgespaarde som, 250 miljoen (= 1/4 miljard) wordt bespaard in de hoge inkomensklasse.

Al de andere besparingen spelen in het nadeel van de lagere inkomensklassen: verhoging remgeld, verhoging tarieven van openbaar vervoer, enz...

Alleen al met de wijziging van de Wet De Paeppe op de pensioenen (wat gelijk staat met het afschaffen ervan) wordt 18 miljard bespaard op de lagere inkomensklassen.

vervolg: p.6

OVER BELASTINGEN EN INKOMENSVERDELING

1. Inkomensherverdeling door zwaardere belasting van de hogere inkomens dan van de lagere. Akkoord, maar waarom den vrijstellingen van belasting en belastingvoordelen voor het patroonaat? Men kan hen moeilijk "zwak" noemen.

te kent dit een verlies van 10% van het inkomen. Inderdaad, moest men in 1977 slechts hetzelfde percentage aan de belastingen afdragen als in 1970, dan zou men 775.743 fr overhouden. In werkelijkheid heeft men slechts een netto-inkomen van 701.746 fr. Dit is een verlies van 73.997 fr oftewel 10%.

2. Belastingen worden aangehaald als "iedereen moet in crisis bezuinigen"; achter, als men in de lage inkomens gaat snoeien, dan daalt de koopkracht zienderogen. Een gemiddeld gezin betaalde in 1977 bijna 50% meer belastingen dan in 1970, door de onvolledige indexering der belastingsschalen (zie tabel).

Het Brussels reklameweekblad "Vlam" rekende dit uit. Als voorbeeld wordt een gezin genomen met 2 kinderen. Het gezamenlijk belastbaar inkomen in 1970 was 531.828 fr (de sociale lasten werden reeds afgetrokken). In '77 was het belastbaar inkomen 932.640 fr. Het verschil is uitsluitend te wijten aan inflatie, de koopkracht bleef identiek. Men baseerde zich op de index van 1968, die in '70 was opgelopen tot 113,7 punt en in '77 tot 199,39 punt. De belastingen slokten op: in 1970: 15,82% van het jaarinkomen, in 1977: 24,76% van het jaarinkomen. Dit is een verhoging van 47%. Op het vlak van de koopkracht be-

3. Men wil bezuinigen om het begrotingstekort aan te zuiveren, 60 miljard. De staat echter betaalt in 1978 85 miljard interest op de staatsschuld aan dezelfde banken die ook al in de beheerraad van de bedrijven zitten, die zo gul met staatssteun bedacht worden.

Het tekort op de begroting is ook een gevolg van een tekort aan inkomsten, bv. aan belastingen. Om reden van inkomensherverdeling heeft men 10 groepen van inkomens met elk een bepaald percentage aan belasting. In elke groep zit 10% van de belastingplichtigen. Nu is de fiskale fraude 140 miljard fr en 0,2 wordt in de laagste en 63,2% wordt in de hoogste groep gefraudeerd (zo'n 77 miljard).

In het Egmontplan verklaarde de regering plechtig dat ze de fiskale fraude zou bestrijden: in het plan staat dat door de strijd ertegen 7 miljard zou binnenkomen. Uiteindelijk werd het 5 miljard.

	1970	1977
Gezamenlijk inkomen (de koopkracht bleef identiek)	531.828	932.640
Bedrijfslasten	-75.259	-106.632
Forfaitaire aftrek	-20.000	-10.000
Forf. aftrek voor de vrouw	-27.000	-56.000
Aflossing Hypothecaire lening	-13.400	-13.400
NETTO BELASTBAAR INKOMEN	396.169	746.508
TE BETALEN BELASTINGEN	89.469	230.894
Netto inkomen na belastingen	442.359	701.746

KOSTELOOS ONDERWIJS

Kosteloos onderwijs kan betaald worden door de grote bedrijven. Zij profiteren van het wetenschappelijk onderzoek, zij maken winst zelfs in crisistijd, of krijgen staatssteun als het niet meer zo goed gaat.

In feite mag men niet besparen op het onderwijs. Want ondanks de werkloosheid, ook van geschoolde mensen, zijn er nog wel geschoolde en ongeschoolde krachten nodig. Terwijl men het teveel aan staal aan de straatstenen niet kwijt kan, is er een nijpend gebrek aan gezonde, goedkope woningen, goede dijken, goedkope geneeskunde en rechtshulp, goedkoop openbaar vervoer, kinderkrèches, kleinere

klassen voor een beter onderwijs, goede bejaardenhulp.

De overheid legt echter andere prioriteiten en de industrie vindt het niet rendabel om dat soort werk uit te laten voeren. Het onderwijs, de geneeskundige hulp wordt steeds minder te betalen, de werkloosheid wordt - ondanks de miljardensteun aan bedrijven - toch steeds groter. En als men dan denkt de regering te wijzen op haar fouten en te kortkomingen ten opzichte van de sociaal zwakken, dan wordt het parlement, langs waar dat moet gebeuren, buiten spel gezet door volmechten.

N.O.

(EINDE)

DROOM

Ze droeg die nacht lieslaarzen, zo van die hoge laarzen, die tot in de lies komen. Daarom heten die dan ook lies-laarzen.

Bij haar kwamen die lieslaarzen niet tot haar lies. Misschien omdat ze zo groot was, ofwel waren de laarzen zo klein. Ze kwamen eigelijk tot net onder haar knieën.

Maar voor mij bleven het lieslaarzen, zo van die hoge.

Ze deed me denken aan een advertentie in Vrij Nederland, laatste pagina's.

Ze was erg dominant. Althans zo leek ze me te zijn.

Dat leek me ook bevestigd door de overvloed van kwijl die - toen al - uit de mond van haar partner droop.

Je zag, nee, ik zag, of meende te zien hoe hij kwijlde bij de gedachte dat hij later op de nacht haar lieslaarzen zou mogen uittrekken, en er half onder verpletterd worden.

Zij was zo dominant, en zo energiebesparend dat zij hem dan zou dwingen met zijn kwijl de bloemen te begieten.

Want ze hield van bloemen, dat zag je zo; althans ik zag het, of meende te zien dat ze van bloemen hield. Chrisantem, of gedroogde, en plasticke, van die lelijke, die niemand anders wil, omdat ze ze niet durven kopen. Uit schrik belachelijk te worden gemaakt als ze met zo'n lelijke vrucht over straat zouden moeten lopen.

Maar kwijlkop zou ze voor haar gaan halen, dan mocht hij morgen weer haar laarzen uitdoen, die hoge, die lieslaarzen die hem aan

zijn jeugd deden denken. Maar hij wist niet waarom. Omwille van Mussolini?

Droeg die lieslaarzen? Je zag, of liever ik zag, of meende te zien, de twijfel op zijn hoofd, uitgedrukt in evenveel fronsen als hij twijfels had. En dat bleek er één te zijn. Eén enkele frons, één enkele twijfel. Maar dan wel een existentiële.

Man met existentiële twijfel en frons, zoekt dominante vrouw met lieslaarzen en zin voor energiebeperking.

Het loze vissertje had ook lieslaarzen, herinnerde hij zich. Er stond hem een prentje bij van een visser met koude voeten, in de guttede regen, temidden van het riet. En die had ook last met een vrouw. Ook erg dominant. Hij moest haar zoemen, eer hij voor haar huis door mocht.

Ik zag, nee, ik wist, dat die visser dat niet graag deed.

Al dat zoemen in die regen. Dat deed hem denken aan een reclamefoto voor zomervakanties met schaarsgeklede dames. En als je goed keek, zag je, of liever zag ik, of meende te zien dat het een winsters strand was. Zeebrugge of Oostende. Want je zag, of ik zag, of meende te zien dat de schaarsgeklede dames kippel hadden. Zij droeg dus lieslaarzen. En zwart ondergoed, met franjes; en zwarte nylon kousen, mét naad.

En boven die lieslaarzen zag ze een paars korset.

Ik vroeg mij af, hoe wist ik hét. Dat zij die nacht een paars korset aanhad.

Ik vroeg mij af hoe wist ik dat.

Te-Ri

BESTE WENSEN VOOR '79

VETO

VETO 7

verschijnt maandag 8 januari

aankondigingen en toelichtingen op activiteiten vanaf 8 januari moeten uiterlijk op woensdag 20 december om 18u binnen zijn op 't Stuc

VETO 8

redactie: maandag 8 januari om 14u op 't Stuc

NB. Toelichtingen op activiteiten (komen in "Aktiviteits") mogen maximum 1 getypt kwarto-vel zijn

OPLOSSING KRUISWOORDEN

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

1	M	E	N	S	M	A	M	S		
2	E	G	N	A	C	O	U	P		
3	N	M	E	L	C	H	I	O	R	
4	S	N	E	E	U	T	L	E		
5	A	M	U	P	P	E	T	S		
6	K	O	W	U	R	E	A	L		
7	U	R	N	O	L	I	E			
8	D	I	K	K	E	G	A	Y		
9	A	D	E	L	B					
10	T	E	S	T	A	M	E	N	T	

MEDEWERKERS EN REDAKTIE

Mark Coolens, An Dewit, Herman Franco, Mark Lemmens, Marcel Meeus, Nico Oldenhof, Jan Ryckaert, Gonda Van der Vloet, Daniël Van Eynde, Bruno Van Gasse, Terrie Verbiest, Dirk Vuylsteke